

SEWERINUL

ZIAR POLITIC SĂPTĂMÂNAL

Prețul abonamentului:

pe un an . . . . . 8 coroane

> 1/2 > 4

> 1/4 > 2

Prețul unui număr 20 fil.

Redactor responsabil:

OCTAVIAN BORDAN.

Redacțiunea: Caransebeș, strada Transilvaniei

Administrația: Caransebeș, strada parcului 774.

Numărul telefonului: 44.

Manuscripte nu se înapoiază.

Steagul nostru

Calăuziți de steaua, ce duce spre mărirea neamului nostru, am desfășurat în anul, ce a apus, steagul luptei, prin care să ajungem la limanul fericit al bunăstării morale, materiale și intelectuale. Și am făcut aceasta într'un moment de însuflețire, când par'că o voce dumnezeiască îmi grăia, ce frumos e a jertfi și a te jertfi pentru neam.

Momentul îmi părea cel mai potrivit. Se păcătuise prea mult contra intereselor românești în tabăra porrecliiilor naționaliști. Se disconsiderase un neam pentru vanitatea personală a câtorva deputați. Și pedeapsa pentru aceste greșeli o plătea poporul, sârmanul popor românesc, care în naivitatea și însuflețirea sa, crezuse că trimite tot atâți mântuitori ai săi în casa țării.

Acestia însă înrăiră și mai tare situația Românilor față de partidele maghiare. Au socotit, că făcând gură vor putea speria pe Maghiari. Sunt mai mulți ani, decând bat apa'n puiă — firește apa curge mai departe fără rezultat.

Un singur cerc românesc nu a trebuit să să căiască și adecă cercul Caransebeșului, care alegându-și pe deputatul actual putu experia, ce mare bine rezultă din împrejurarea, că deputatul tău stă bine cu cei dela guvern. Căci să vorbim, ce e drept: mai rar cerc, care să fi fost atât de împărțășit de binefaceri din partea celor dela cârma statului. Cu toții ne-am zis, că e o fericire în felul acesta a locui în graniță.

Binefaceri de acest fel ar fi căpătat întreg neamul românesc, dacă

partida naționalistă din dietă ar fi uitat pilda cuminte a Sașilor și s'ar fi constituit în un partid moderat. Ei însă au preferit să poată striga din opoziție. Rezultatul a fost, că cercurile lor și Românimea n'a avut nici un folos din aceea, că a ales deputați români. Poporul și societatea românească s'a deșteptat însă, și-a arătat pe față nemulțămirea cu politica naționalistă la alegerile pentru congregații și pretutindeni s'a început schimb de păreri la creștin înghetării unui partid român moderat.

Văzând acestea m'am îmbărbătat în gândul de a scoate un astfel de ziar, prin care să desmetecese neamul românesc din vraja vorbelor de ecamatori ale deputaților, ce se zice naționaliști. Findecă prăpastia, spre care alerga neamul, era mare așa că involuntar îți venia să strigi: opriți-vă. Scoțând ziarul am dat strigătul de alarmă și, slavă Domnului, vorbele noastre nu fură spuse în pustie.

Calea mai mult, ori mai puțin fusese avizată din locuri de tot competente și cu greutate. Insuși metropolitul nostru din Sibiu în foaia sa dase voia să se serie, că politica noastră de până acum nu e bună, că nu numai e stearpă, ci ne împinge la ruină, că marile noastre interese cer cu tărie să fim alătura, dar nu contra Ungurilor.

În toate acestea vedeam eu sancționarea gândurilor mele. Drep-laceea eu, care totdeauna am jertfit pentru binele comun, m'am crezut dator să desleg baierile pungei în deosebi atunci, când era vorba de sfintele interese ale neamului meu românesc. Am scos prin urmare acest ziar și alătura și mâna'n mână

cu obștea românească, care ne ci-tește și controlează, ne nizuim acum să edificăm un nou drum politicei noastre, *drumul cel adevărat*.

Și spre marea noastră bucurie s'au aflat mulți, foarte mulți, cari să ne urmeze și să se ia după steagul nostru, ceeace dovedește, că publicul românesc de mult doria un astfel de ziar.

Pentru mine aceasta e ceva, ce mi-a inspirat întreite puteri și mai mare dor de a jertfi pentru binele neamului nostru. Căci bine știe fiecare, ce jertfă mare înseamnă un ziar, pe care, declar, îl susțin eu singur din propriile mele puteri.

Tocmai de aceea unele ziare românești obicinuite cu înșinuările și nesinceritățile, s'au năpustit asupra mea și ziarului nostru, firește, fără rezultat, fiindcă vorbele lor răutăcioase prea străveziu lăsau să se vadă, că le-au apucat frigurile de concurență. Deși departe e de noi și gândul de a le strica.

Cu toate acestea, repet, aceste foi își crezură de datorie a ne împoșca cu ce cele mai imposibile invecrive și presupuneri, cari își închi-puiau, că ne strică.

Au scris cu tot felul de litere, că foaia aceasta e a guvernului, deși noi n'avem nici în clin, nici în mănecă cu guvernul, ale cărui acțiuni de sunt în contra noastră, a Românilor, tocmai așa le criticăm, ca și ale unei societăți de orice natură și culoare, la caz, că scopurile și activitatea ei nu cnadrează cu interesele poporului român.

Ne-au poreclit (credeau ei!) foaia lui Burdia, deși acest deputat nici în chestiuni de ținută politică a noastră

nu ne influențază. El e deputatul nostru, reprezintă acea direcție politică la noi, care mai aproape stă de intențiile noastre. Dreptaceea e foarte firească, că până când deputatul nostru va merge tot pe calea de până acum, și noi vom fi totdeauna lângă și alături de el, ceea ce o facem însă din convingere sinceră.

Sincera convingere, că aceia cari au condus cel puțin la aparință neamul nostru, nu au luat calea cea bună, ne-a îndemnat pe cei grupați în jurul acestui ziar să apucăm pe o nouă cale, să desfășurăm stindardul unei nouă direcții politice, a cărei necesitate, sperăm, va străbate toate mințile, ce cugetă și inimile, cari simțese și bat românește.

Octavian Bordan.

Inscripții și embleme pe școlile confesionale. Chestia inscripțiilor de pe școlile confesionale e deslegată și adevărat așa, că pe școală pe lângă inscripția românească la loc cuviincios are să fie pusă și inscripția ungurească.

Dar pe școli are să se mai pue și embleme. E întrebarea acum, cum și în ce poziție să fie inscripțiile și emblemele. Părerea noastră e, ca punerea inscripțiilor să se facă de-a stânga și de-a dreapta emblemei.

12.000 coroane pentru Români. La întreprinderea deputatului Constantin Burdia — ni se scrie din Orșova —

guvernul a votat 12.000 coroane pentru acele comune din cercul Orșovei, în cari n'a fost recoltă îndesluitoare. — Așa să lucreze fiece deputat român pentru cercul său.

«De-ale gimnaziului de stat din Caransebeș». Cu aceste cuvinte își introduce *Gazeta* din Brașov știrea, în care după noi datele statistice, ce le-am adus și noi în numărul din urmă. Până aici totul e în regulă. Nu-i convine însă, că am afirmat pe bază de date, că cele mai bune rezultate le-au arătat elevii veniți din școlile elementare de stat, iar materialul de elevi dat de școlile comunale și confesionale e inferior.

Noi credem, că a judeca acest lucru, nu e mare treabă. Doar sunt date statistice la dispoziție. Iar aceste date nu le poate schimba nici *Gazeta*, nici noi, nici acei «oameni competenți în ale învățământului» la cari fără nume se referă *Gazeta*.

Iar cât privește datele din *limba română* spre mângâierea și a *Gazetei*, le dăm în următoarele: — — foarte bun, — — bun — — suficient — — nesuficient.

Cătră ideale nouă...

— Din trecut — spre viitor. —

(Sfârșit).

Nu odată am putut vedea, că poporul n'are destulă încredere în funcționarii dela administrație și justiție, fiindcă aceștia nu îi știu limba și se înțeleg cu poporul prin scriitori, cari cunosc limba respectivă.

Față de acestea noi cerem, ca fiece funcționar, care e în locuri românești, slovacești, sârbești etc., are să știe limba poporului, pentru-ca fiece

vorbă a năcăjitului om să fie înțeleasă de funcționar și ca țaranul să-și câștige încredere în funcționar.

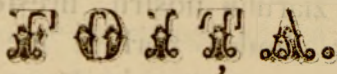
Nu înțelegem noi însă, ca la tribunale, judecătorii, ca scrisorile, ce se trimit pe la oficii mai înalte, să fie românești. Prin aceasta ar pierde numai aceia, cari au vr'o cauză pe la oficii mai înalte, fiindcă ar trebui să plătiască pe traduceri.

Română să fie însă conducerea acelor primării, unde românii sunt în majoritate.

Pentru ca să se poată împlini acea cerere a noastră ca funcționarii să vorbiască românește, foarte de lipsă e: să între mai mulți Români pe la oficii publice. Firește la noi toți vreau să fie advocați, ca în câțiva ani să se îmbogățească. Cel mai românesc comitat e Caraș-Severinul și abia vedem câțiva români funcționari la comitat, fiindcă nu se prezintă nimeni.

Am mai cerut, ca statul să contribuie la susținerea școlilor și a biserișilor noastre. O cerem, a cerut-o partidul național și totuși oamenii noștri sbiară contra ajutorului de stat, fiindcă zic, că invoalvă în sine prea multă controlă din partea statului. Deși lucrul e ridicol! Doar nu vrem noi să ne ascundem școlile. Din contră să chemăm organele statului, ca să se mire de rezultatele bune, ce se ajung în școlile noastre...

Iar stabilirea dării progresive, care ar ajutara soartea celor săraci doar Românii noștri destul de să-

Bietul prieten!

— Am auzit și eu așa ceva, dar nu credeam să fie adevărat.

— Ba e foarte adevărat!

— Ce spui! Poate îl cunoști? Ești bun să-mi povestești și mie viața lui?

— De ce nu... Cu toate că, înțelegi, e o sarcină grea pentru mine povestirea asta... Țineam mult la el. Acum îl iubesc, îl compătinesc și mai mult. Mi-era prieten de copil. Il știam băiat blând, sfios afară din cale. Și acum mi-a rămas în minte părul său bălău și ochii albaștri, umezi. Și vezi, câte lucruri neînțelese într'un cap de copil... Că eram copil pe vremea aceea: când îl vedeam, mă gândeam la un câmp cu lanuri galbene de grâu, vara, în soare... Poate unde era așa de sănătos, cu părul galben. — Orice i-ai fi cerut, îți dădea. Cu învățătura, o ducea așa și așa — nu era vre-o inteligență deosebită... Dar nu pentru deșteptăciunea lui îl iubiam eu, ci pentru sufletul lui atât de bun, atât de sincer, că fără să vreau trebuia să mă li-

pese de el. Mă prinde jalea când mă gândesc ce soartă a avut omul acesta!

Dupăcum îți spusei, învăța potrivit, și părinții își lăsară copilul să ducă învățătura mai departe. Pururea rămase ca o fată mare, că de l-ai fi privit mai mult, s'ar fi roșit. Toată tinereța și-o petrecut singur visând, ascuns, ca o cicoare înflorită în mijlocul unui câmp de bălării.

Ajunse profesor de gimnaz, în provincie. Oara lui era oară de petrecere și de haz pentru clasă. Adesea căpăta cocoșe de hârtie, pe care se făcea că nu le-a băgat în seamă; copiii obraznici i-se suiau pe catedră și răsfoiau catalogul, îl călcau pe picioare, se jucau cu pălăria lui; iar el, temător, neliniștit, implora pe zgomotoși să tacă, să se mai liniștească. Se gândia cu spaimă, că poate va veni directorul să facă scandal, să pedepsească clasa. Și el ar fi fost de vină!

Peste câțva timp se îndrăgosti ca un prost, că nu știu cum să-i zic altfel, de o oacheșă drăguță, neastâmpărată ca o viezură. Avea groază de dînsa unde o vedea așa de vorbăreată, plină de rîsete, cu ochii după toți, dar muria după ea.

După săptămâni de codeli, de sudori

și înghețuri, îndrăzni să îngâne mamă-sei ce-l apucase dela o vreme.

Mama, ce să facă? Decât să-și vază băiatul tînjind, o ceru pe fată, și ea primi. Cum să nu primească!

A luat-o de nevastă, și se simția nespus de fericit. Când ieșia din balamucul dela școală, i-se umpleau ochii de lacrimi amintindu-și de casa lui curată, liniștită, la ferestre cu colivii de canari și glastre de mușcate, cu geamlicul acoperit de zorele, cu masa înlinsă, strălucitoare de păhare și tacâmuri. — Și pe ea o vedea în alb, cu o floare prinsă în păr, drăguță și veselă, intimidându-l cu sărutări în fața servitoarei și cu vorbe ca: «ai întârziat, pușorule, bobocel de aur, dă-mi ochii să-i sărut; aide, aide, nu te mai roși, sfiosule!». Și el mai mult se roșia, se încurca, i se urca un nod în gât...

Era foricit, nespus de fericit!

Așa au dus-o vre-un an... Nevasta ținea la el, — mai bine îi era milă, — unde-l vedea așa de blând, așa de supus; căci de la început îl supusese cu darul pe cere îl au unii obraznici de a impune oamenilor de treabă. Dar de la o vreme se plictisi cu mutra lui tăcută, cu arun-

raci sunt — staverirea unei averi, care n'o poate lua executorul chestie vitală pentru stat: Nu ar mai fi emigrari, cari slăbesc statul.

Despre votul universal nici nu mai vorbim, doar toată lumea e de părerea, că trebuie introdus și la noi.

Și apoi pentru-ca să vadă și Românii, că statul, că guvernul se îngrijește de ei, absolut necesar e, ca și Românii să fie ajutorați din partea statului, ceea ce de altminteri în cercul nostru s'a și început.

Părerile noastre referitoare la legea de naționalități dualism și minimul de existență, le vom da în articole indendente.

În descompunere

VI.

Deputatul Caransebeșului, dl C. Burdia nu s'a mulțumit numai cu exoperarea celor amintite în articolul nostru precedent, ci pătruns de adevărul, că un popor numai astfel va fi în stare a înainta în cele culturale, dacă în cele economice va sta pe o bază solidă, a început o activitate aproape peste puterile omenești pentru a ridica pe grăniceri și în direcțiunea aceasta.

Cel mai însemnat rezultat al activității dezvoltate în direcțiunea ridicării economice a grănicerilor este exoperarea zidirii liniei ferate *Caransebeș—Hațeg*. Cine nu știe, că liniile ferate nu se prea zidesc prin ținutu-

rile locuite de români și cine nu știe și aceea, că ținutul nostru de mult a nutrit în inima sa dorul de a avea zidită această linie ferată. Și pentru ea să-și alle alinare, populațiune acestui ținut în nenumărate rânduri s'a adresat către foștii săi deputați de pe timpuri, cari cu fraze late și cu minciuna în suflet au promis cerul și pământul. Din toate aceste promisiuni însă nimic nu s'a ales, pentrucă cei aduși de vânt pe capul bietului grănicer, nu-i simțiau durerea, ce-i frământa sufletul.

A trebuit, ca din sînul său să se ridice bărbatul chemat, carele a crescut în durerile și bucuriile poporului, pentru-ca dorul și dorința de a avea cale ferată pe linia Caransebeș—Hațeg în faptă să se prefacă. Peste puțin timp mașina de foc va percurge văile și dealurile românești, cari au ascuns până acum în sînul lor capital ne-fructificabil, pentrucă locuitorii n'au dispus de mijloacele necesare de exploatare și n'au putut învinge greutatele împreunate cu lipsa unei comunicații acomodate.

E adevărat, că cu carul de foc va dispărea din sufletul românașilor nostri doina tristă și melancolică, care îl făcea de multe-ori să scoată din inima sa dureroasă accente de sfășietoare duioșie, din cauza, că timpurile s'au schimbat și traiul s'a înăsprit. În schimbul acestei pierderi însă va începe a încolți tot în aceeași inimă duioasa speranță a unui viitor mai bun, mai liniștilor. Li-se vor deschide

oamenilor nostri o mulțime de izvoare de câștig, care câștig îi va asigura cu timpul o stare economică înfloritoare, care la timpul său îi va conduce la stare de independență materială, de unde nu este decât numai un pas până la ridicarea și înaintarea culturală. Și cine nu dorește, ca poporul nostru să se ridice pe aceste trepte și să ajungă la aceea stare binefăcătoare, spre care se nizuște fiecare popor?

Iată de ce o inimă mare, un suflet ridicat, care a putut să absorbeze toate păsurile și durerile neamului său, pentru-ca balsam de speranță să lase în locul lor. Cine nu se închină înaintea unor astfel de virtuți și cine nu admiră mărimea unui astfel de suflet!

Cari vor fi foloasele împreunate cu deschiderea căii ferate Caransebeș—Hațeg? Înainte de toate, pădurile comunității de avere, cari până acum în cea mai mare parte n'au putut fi exploatare, vor crește în măsură neașteptată în valoare. Aproape 35.000 jugăre de pădure, cari până acum n'au avut pentru comunitatea de avere nici o valoare, de acum înainte se vor putea valora, prin ce averea acestei instituțiuni românești va crește în avere cu cel puțin 3 milioane coroane. Afară de aceasta mii și mii de brațe românești vor putea să-și câștige pâinea de toate zilele într'un mod cu mult mai ușor și mai sigur ca până acum. Se vor pune la cale înființarea mai multor

căturile de ochi galeșe, atât de puțin îndrăznețe!

Peste câțva timp, soția și-a luat vechile cuoștințe.

Tot orășelul stia și rîdea de profesor. Începuse actul întâi dintr'o comedie nespuse de hazlie, și cocoanele așteptau cu nezață deslegarea. Însă el, orbit, fericit, venia regulat la masă, își lua porția de sărutări, de mângăieri, și rămânea mulțumit pentru toată ziua.

Și nu se prefăcea femeia când îl primia astfel. Ea îl avea ca pe un copil orfan ocrotit de dânsa; și era băiat cuminte și așezat! Niciodată nu îi-ar fi făcut el nebunii. Merita să-i dea «mama» câte-o guriță, două, înaintea mesei...

Într'o dimineață, primăvara, directorul luă tot liceul în escurziune. Fu și el îndemnat să meargă, însă, gândind la cuiul ce-l aștepta, atât de liniștit, la odaia plină de soare și de cântecele canarilor, nu primi, și se îndreptă spre casă.

O veselie nebună în aier. Copacii bătrâni, ce acoperiau de umbre bulevardul, erau plini de ciripiri. De-asupra, cerul albastru par'că rîdea de mulțămire.

Trecu pe la cofetărie. Pete de lumină mișcătoare stropiau două mese cu scaune

goale, înaintea prăvăliei. Luă un pachet de prăjituri. Cofetarul îl privi zimbînd.

— Te întorci acasă, dle profesor?

— Da, mă întore.

— După acum? O să se mire nevasta dumnilale. — De ce să se mire?

— Ei, de ce? Unde te întorci așa de vreme.. Dar nu mai postești altceva?

— Nu, nimic, mulțămesc. Bună ziua.

— Bună ziua, domnule profesor!

O porni înainte pe bulevard. Veselia din aier înfruria asupra lumii întregi. O ceată de copii gălăgioși se alerga pe strada umbrilă. Două servitoare cu coșnițele pe mână se opriseră în drum și vorbeau rîzînd cu hohote tari.

Profesorul coti pe o uliță. Ah, aci era liniște... așa cum îi plăcea lui. Câte-o casă bătrânească, ici-colo, ocolită de grădini. Soarele se varsă în unde limpezi. Caldărimul de pietre rotunde, printre care creștea iarba, răsuna sub pași, iar de după ulucile aplecate de vremuri, pomii înfloriți își întindeau până în mijlocul drumului ramuri în cari foiau fluturii și albinele. Câte-odată, vântul aducea miros amar de liliac.

Uite și casa lui? Perdelele lăsate. Zorelele, deschise la soare, năpădiau geam-

lăcul. Curtea plină de flori dormia în lumină; numai la pompă, — uitată deschisă de servitoare, — curgea apa într'un lighean cu mătura în el.

Profesorul împinse poarta, zimbînd de surprinderea ce va face nevastei. Deschise binișor ușa dela antreu, călcă ușor pe covoare. De-odată, se opri mirat. Auzise risete în odaia soției sale.

Apoi răsună lămurit glasul ei:

— Ia vezi, că pe urmă te iau de urechi!..

O voce groasă mormăi ceva, la care răspunse o izbucnire de rîs clar. Lui, îi tremura pachetul cu prăjituri în mână. Nu îi venia să creadă auzului. Ar fi vrut să năvălească înlăuntru, și-i era teamă, o teamă grozavă să nu dea peste ceva nemai auzit, cu nepulintă de închipuit.. În odaie se făcu tăcere.

— Tu ești, Anico? se auzi glasul subțire, și îndată se ivi în ușă soția lui, cu părul răvășit, roșie. Cum dete cu ochii de el, țipă; și în odaie se auzi un zgomot pripit, un curent de aier flutură vîțele ei de păr, apoi ușa dela sufragerie se trânti puternic.

— Mihaile!

întreprinderi industriale de lemn și de piatră, cari sunt în abundență în ținuturile acestea. Aceste întreprinderi industriale vor aduce foloase reale populației noastre, pentru că pe lângă câștigul material, ce-l va trage oamenii noștri, generațiunile viitoare vor crește la umbra acestor întreprinderi, ceea ce va avea drept urmare, că poporul nostru va îmbrățișa cu mai multă căldură carierile rentabile ale industriei.

Iată dintr'o singură faptă binecumpenită o mulțime de binefaceri, cari asigură popoului nostru un viitor mai bun, mai liniștit.

Dar cine poate expune în întregime sa pomelnicul tuturor acelor fapte săvârșite în timp foarte scurt din partea deputatului nostru, tot în interesul populației din ținutul fostei granițe militare? Cele 15.000 cor., împărțite la copiii de grăniceri, cari cercetează diferite institute culturale, cele 4 școli de pomi și o școală pentru vița de viie și cei peste 50.000 de pomi nobili, ce se împart gratis grănicerilor; sutele de jugăre de pământ împărțit în mod gratuit din partea statului locuitorilor din comuna curat românească Feneș, impopulara dealurilor comunei Mehadia cu vița de viie în valoare de sute de mii de coroane, și în fine o mulțime de năcazuri ale singuraticilor grăniceri, delăturate prin intervenirea la diferite autorități, — toate acestea strigă cu voce puternică în lumea mare, pentru ca prinos de mulțămintă și recunoștință

să exprime aceleia, care în așa mod își pricepe chemarea sa. Și cu toate aceste binefaceri dl C. Burdia tot e din când în când ținta de atacuri din partea acelor, cari până acum nimic, dar absolut nimic n'au putut produce.

Deputații noștri naționaliști cunosc foarte bine năcazurile și durerile popoului nostru și cu toate acestea nu vedem, ca acești deputați să se intereseze de soarta popoului, pentru-ca, dându-i mâna de ajutor, să-l ridice din starea sa amară.

Deputatul nostru dl C. Burdia nu se află în tabăra deputaților naționaliști și prin urmare ar avea un motiv foarte puternic de a nu se interesa de soarta popoului, dacă inima sa nu l'ar îndemna, ca cu iubire să tămăduiască toate durerile și să delătore toate năcazurile, ce apasă sufletul popoului nostru.

Dl C. Burdia aparține partidului guvernamental constituțional, și cu toate acestea nimeni dintre grăniceri ori negrăniceri n'a trecut pragul casei sale, fără ca mângăiat să se îndepărteze.

Se zice în sf. Scriptură, că un om a căzut în mâna tâlharilor, cari desbrăcându-l și răbindu-l, s'au dus, lăsându-l abia viu. A trecut pe lângă el un preot și apoi un levit, fără ca să-i dea nenorocitului mâna de ajutor. În fine a venit un Samaritean, carele, făcându-i-se milă de el, i-a legat ranele, turnând pe el oleu și punându-l pe animalul său, l'a dus și l'a predat

în grija unui ospătar, plătindu-i, ca să îngrijască de el.

Tot astfel a căzut poporul nostru în năcaz și sărăcie. Lipsurile de toate zilele îi cauzează multe răni sufletesti. Și în această stare cine vine să toarne pe ranele sale oleu? Conducătorii, deputații naționaliști, întocmai ca și preotul și levitul din parabolă își vad de interesul lor, iar poporul îl lasă, ca și mai departe să se svârcolească în durerile sale.

A trebuit să vină un Samaritean, ca să-i lege ranele, să-l ridice din această stare dureroasă și să-i asigure mijloacele necesare pentru a putea prospera, și pregătindu-i căile, pe cari poate înainta cu pași siguri spre fericire.

Oare nu cu drept cuvânt s'ar putea zice și *Leviților* noștri, deputaților naționali: «*Mergeți și faceți și voi asemenea*».

Omorul fioros din Lissabona (Portugalia)

În Portugalia, mica țărișoară de lângă Oceanul atlantic, regele *Don Carlos* și fiul său *Ludovic Filip*, prinț moștenitor, Sâmbătă au fost omorâți cu mai multe gloanțe de carabină.

Într'o după amiaz trăsura regală trecea pe una din piețele Lissabonei. În trăsura era regele *Don Carlos*, regina *Amalia*, prințul moștenitor *Ludovic Filip* și frate-său *Manuel*. Într'un colț de stradă din mulțimea, care era

Cum se speriasă.. În ochii ei se vedea spaima și umilința. Va să zică și el putea să inspire astfel de sentimente, și tocmai cui? Femeii care îl stăpânise atâta! Se simțea puternic, răzbunător, ca un zeu; îi creștea peptul. Bălbâi înăbușit de emoție:

— Cum, a fost cineva la tine? Cine?

Ea își perduse capul. Rămăsese cu fața zgârcită, privindu-l. Apoi își veni puțin în fire. Șopti înecat, sprijinindu-se cu o mână de ușă, cu alta împingându-l de piept afară:

— Dragă, ieși dragă, nu vezi că sunt dezbrăcată? Te rog, ieși...

El poate se aștepta cu totul la altceva; și vorbile acestea șoptite, că e dezbrăcată îl zăpăciră de tot. Siguranța pe care o simțea în el, se risipi îndată. Totuși, mai stăruia să rămâie. Atunci ea țipă, înfuriată, neobișnuită a-l vedea împotrindu-se. uitându-și de fapta ce o făcuse:

— Și că ieși odată, ieși afară!

Muiere a dracului, domnule!

El spunându-se, fără să mai priceapă nimic, deschise ușa antreului, și se așeză pe treptele scării.

Par'că era tâmpit. În casă se auziau pașii ei, pripiti, nervoși, vorbe întrerupte, scaune răsturnate.

De-odată, fereastra se deschise cu iuteală, și cutia lui cu prăjituri, cutia în care își pusese atâta nădejde în dobândirea sărutărilor iubite, zbură prin aer și se infundă în maldărul de trandafiri...

El rămase mult timp cu capu'n mâni și cu coatele proptite în genunchi, înecat în ploaia de soare vesel. Tot mai mult i se adância o strîmbătură amară în colțul buzelor.

Înțelesese el de mult, că întreaga lui viață, va face parte dintre cei umiliți. Ajunsesse lumea să-l facă a se crede o biată sfință îngăduită de milă printre oameni. Nici odată nu și-ar fi spus gândurile altuia. Însă adesea, în fundul sufletului său, visase și el o soție care să-l înțeleagă și să fie bună cu el, care cu o mângăiere iubitoare să-i însenineze fruntea încrățită, de durerea atâtor răutăți omenești... Dar nu, nici atât! Să se fi îndurat măcar soția a nu-i arunca în față, de atâta vreme, această murdară prefăcătorie sub care se ascundea cea mai nedemnă batjocură. Și cât o iubia, câtă încredere avea în ea!...

Ah, viață curată și liniștită, unde ești? Îi venira lacrimi în ochi...

Așa s'a întâmplat. A doua zi, servitoare a purtat vestea pretutindeni. A ris

multă vreme orașelul. Cei mai mulți sfășiau cu poftă inima aceasta atât de nenorocită. Aflându-mă în treabă prin partea locului, îl așteptai odată la ieșirea din liceu.

Era mai palid decât îl știam, cu privirea mai tristă, mai sfios. Îi întinseu mâna, și el mi-o strînse ușor. După ce îl întrebai de multe lucruri, aduseu vorba despre sine.

— «Ei, acum cred că ai să te însori iar...» — Eram sigur că de mult se divorțase de femeia aceea.

«Eu? De ce?» mă întrebă neliniștit. Apoi roși. După o tăcere, oftând, îmi mărturisii că are aceeași nevastă:

«O iubiam prea mult.. Ce să fac? Femeie slabă, ușuratică».

Se opri puțin:

«Și apoi mi-era groază de tribunale, de judecată, de toate afacerile astea!»

Avea o privire de câne, care te roagă să-l ierți. Bietul prieten!...

G. Vilșan.

In celula de pocăință.

Aceasta este o odaie, în care cei judecați la moarte petrec în rugăciuni ultimele clipe din viață.

În celula de pocăință lângă Husz, care ședea la masă cu capul în mâni, la spatele lui erau postați ziua noaptea 2 panduri, cari nu se depărtă de lângă cel osândit din clipa publicării sentinței, până când este dus pe eșafod. Lângă cei 2 panduri și lângă Husz, erau trei preoți izraeliți, cari să rugau. Cercetat fiind Husz în aceasta odaie de un jurnalist, l'a rugat să exopereze de se poate, să nu fie îngropat în șanț, ci în cimitir. Totodată și-a exprimat dorința ca să fie zece izraeliți în jurul eșafodului, ca să se roage pentru dânsul când va fi spânzurat.

Femeia și copiii la osândit.

Marti dimineața la 5 oare, a căpătat permisiune soția celui osândit, să intre la dânsul cu copiii. Când a intrat soția lui în celulă, și când și-a văzut bărbatul înconjurat de panduri și de cei trei preoți, cu un țipet sfâșitor a căzut la pământ, leșinând. Iar copiii s'au repezit la tata lor, și lăsându-se la pământ, îi sărutau picioarele, plângând de li-se rupea inima de mila lor, și neputând altceva zice decât: tată! tată!

«Nu vă fie frică!» le-a zis osânditul cu voce tremurătoare. «Dumnezeu nu va uita de orfanii celui judecat fără vină!» Ultimele cuvinte îi erau înăbușite de un plâns dureros.

La 6 oare au venit pandurii să-l ducă la locul de pierzare. Cu sila, de-abia au putut smulge din brațele osânditului pe soție și copii.

Ultima încercare.

Dr. Weiss Ödön avocatul osânditului a trimis luni următoarea telegramă M. Sale. Regelui.

*Francisc Iosif Primul Rege al Ungariei
Wien*

Majestate! Regele n'a putut da grație celui ce a urzit omorul. Apărătorul să roagă cu umilintă supusă pentru viața omului, soțului și a tatei.

Dr. Weiss Ödön

aparătorul lui Husz Ábrahám.

Rugarea aceasta a rămas fără rezultat.

Ultima cale.

În curtea închisorii din M.-Sziget, în fața eșafodului la câțiva pași era o masă și în jur scaune puse pentru oamenii justiției. Cam 10 metri jur în prejur de eșafod era tras un cordon de gendarmi.

La 1/28 ore s'a constituit tribunalul și președintele a dat porunca inspectorului de temniță să aducă pe cel osândit. După câteva clipe apare Husz Ábrahám, cu capul în pământ și rugându-se între doi panduri. A fost astfel postat că cu dosul era spre eșafod. I-s'a cetit din nou sentința și când au răsunit ultimele cuvinte ale celitorului, atunci președintele i-a zis următoarele osânditului:

Așadară pentru d-ta Huszár Ábrahám pe pământ nu mai este elementă, întoarce-te cătră Provedință după elementă!

Husz cu ochii spre cer a răspuns: Mulțumesc M. Sale pentru scutintă, mor liniștit, căci sunt nevinovat!

Președintele s'a adresat procurorului cu cuvintele: Predau pe cel osândit dlui procuror regesc.

Procurorul apoi, s'a adresat cătră călău, care sta cu calfele sale lângă eșafod, zicându-i:

Te provoc pe d-ta, să-ți faci datorința!

Călăul cu calfele îndată după vorbele procurorului se repezică la osândit și cu o iuțeală de fulger unul dintre calfe îi leagă mâinile, pe când celalalt îi leagă un ștreang de piciorul stâng, ei îl traseră sub eșafod.

Între aceste Bali Mihály călăul cu o agerime de pisică se urcă pe eșafod, și după ce calfele îl ridicară pe un scaun pe osândit, călăul îi puse ștreangul la gât. În clipa aceea unul dintre calfe trase de capătul ștreangului din toate puterile, pe când călăul îi suci gâtul osânditului. Imediat după aceasta se ivi spumă cu sânge pe buzele celui spânzurat, și sudorile morții îi treceau pe frunte. Călăul Bali, ștergea cu o batistă fața muribundului. Abia după 15 minute și-a dat sufletul, și după ce a constatat medicul moartea, a mai fost ținut 30 minute pe eșafod, apoi a fost luat jos, și dus într'o odaie, acolo a fost secționat de medici, și apoi pus între 4 scânduri negiluite, și după amezăzi în aceea zi fără preot, a fost dus la cimitirul izraelit, unde a fost pus într'un șanț, la o parte de ceialaltii morți.

NOUȚĂȚI

Știri personale. II. Sa dl Const. Burdia cons. reg. și dep. dietal, în 17 l. c. călătorește înapoi la Budapesta.

Denumire. Tabla regească din Timișoara a denumit pe candidatul de avocat Nicolau Putnoky, — fiul directorului dela gimnazul din Lugos, dr. Nicolau Putnoky — în calitate de practicant juridic cu salariu.

Fidanțare. Forestierul Demel Hugó s'a fidanțat cu dșoara Eugenia Reiff, fiica forestierului suprem Reiff Wendel din Oravicza.

Asentările în primăvara aceasta se vor ținea dupăcum urmează: În *Uj-Moldova* la 13, 14 și 15 Aprile; în *Orsova* la 21, 22 și 23 Aprile; în *Teregova* la 25, 28, 29 și 30 Aprile; în *Szákul* pentru cercul Timișorii la 31 Martie și la 1 și 2 Aprile; în *Karánsebes* pentru cei din oraș la 4 Aprile, iar pentru jur la 6, 8, 9 și 10 Aprile și în fine în *Bozovics* la 13, 14 și 15 Aprile st. n. 1908.

Post de finanț. La direcțiunea financiară din Lugos este în vacanță un post de finanț. Rugările de competare trebuie înaintate în decurs de 2 săptămâni.

Nenorocire. Dimitrie Crisciu, lucrător în fabrica de cărămidă din Reșița, a voit în 6 c. să curețe niște valțuri de o piatră de quarț, ce apucase între ele în decursul învârtirii. Din nebăgare de samă însă i-a apucat mâna între valțuri, și i-au rupt-o din cot. Durere, că în timpul de față, când

toate fabricile pentru fiecare mașinărie își au aparatele lor speciale spre a evita astfel de nenorociri, — totuș se mai pot întâmpla lucruri de acestea.

Victima gazului. Ni-se serie diu Reșița, că Simeon Novac, care în timpul din urmă nici nu mai avea unde să doarmă noaptea, de un timp încoace venia în fiecare seară și se culca pe huma scoasă din cazanele fabricelor, care fiind caldă, i-a prins bine, scutindu-l contra frigului. Sâmbăta trecută însă nu s'a mai sculat din așternutul său, căci peste noapte a fost omorât, respective strivit de gazurile iesite din humă.

Spargere. Din Bogșa-română ni-se face cunoscut, că în noaptea din 4 curent, niște răufăcători necunoscuți au intrat în casa lui George Vasa de acolo și au furat 370 coroane și haine în preț de 3—4 sute cor. Gendarmeria eruiază după făptuitori, până acumă însă nu i-a succes a-i prinde.

Casă comunală sequestrată. Din zi în zi tot vremuri mai grele ajungem. De un timp încoace peste orașele din provincă indeosebi planează nori grei. Nainte de asta cu câteva zile orașul Makó s'a înștiințat că nu mai are din ce să-și plătească datoriile cursive; și abia după o săptămână cu chiu cu vai a putut aduna atâția bani, cât să-și plătească funcționarii. Acum a venit la rând orașelul Ó-Becse, pe care îl string cu ușa creditorii. Lucrul adevărat stă așa, că orașul Ó-Becse a rămas dator Societății liniei ferate Zombor—Ó-Becse cu 40.000 coroane. Societatea a tot așteptat, că doar va plăti comuna. Dela o vreme însă i-s'a urit să mai aștepte și a trimis «Espens Nota» comunei. Comuna însă, ca ori-care plătitor rău, a tot amânat plățirea, așa că zilele trecute Societatea a pârât comuna, și fiindcă în contra comunei s'au mai purtat execuțiuni, Societatea a cerut totodată și ordonarea execuțiunii de asigurare, — ceea-ce s'a și ordonat din partea judecătorecii, — și când a ieșit executorul afară, a sequestrat casa comunală.

Soldat judecat la moarte. Tribunalul militar din Szabadka a judecat la moarte pe Lazar Matosics, soldat în reg. 86. Acest Matosics a fugit încă anul trecut dela miliție, și a omorât în hotarul comunei Antalvalva, din Torontal, o femeie bătrână. A mai fost închis odată 6 ani și odată 2 ani robie grea.

Sarlach. În internatul Comunității de avere s'a ivit din nou acest morb groaznic și internatul din nou este închis pe 14 zile. Pe lângă toate măsurile posibile de precauțiune luate, ivindu-se din nou acest morb, confirmă faptul, că edificarea unui internat modern, este o lipsă arzătoare.

O căsătorie a doi orbi. «Vatra Luminoasă» este un institut, unde se așază orbii din România. Săptămâna viitoare se va celebra acolo o cununie între doi orbi. Mirele e de 25 ani, mireasa e de 19 ani. Majestatea Sa Regina, protectora acestui institut, încă va lua parte la actul cununiei.

Comunele Greovácz și Brostyán (cerc. Oravița), cari au aparținut notariatului Greovácz, devenind comuni mari, cu îndeplinirea afacerilor comunei Brostyán s'a încredințat dl Alexandru Popovici, not. dipl.

pe unde trecea trăsura regală, s'au desfăcut mai mulți inși, cari scoțând de sub mantale carabine cu repetiție și au tras asupra regelui și familiei sale. Regele a murit imediat. Prințul de coroană abia mai târziu muri; prințul Manuel fu rănit ușor. Regina a scăpat teafără.

O mulțime de oameni au fost arestați, iar dintre făptuitori mai mulți fură uciși pe loc de polițiști. În fruntea acestora se zice, că a fost un învățator din Lissabona.

Rege a fost proclamat Manuel II.

În țară sunt turburări mari. Era teamă, că se va face revoluție, ca să se aducă republica. Locul ministerului cel vechiu l'a ocupat un nou ministeriu, cari acum dimpreună cu noul rege ceareă a readuce ordinea în țară.

Regele cel nou s'a dovedit a fi foarte liberal. A dat iertare tuturor osândiților politici și a redat presei libertatea.

Din provincă

Bozovici în 12 Februarie 1908.

Cinstite Dle Redactor!

Am celit cu mare băgare de seamă cele scrise de D-Voastră în numărul din Dumineca trecută, sub titlul: «Cătră ideale nouă»... și zic zeu, că tare bine ați scris. Eu cu mintea mea de plugar așa m'am închipuit, că programul Dvoastră și programul deputaților naționaliști, puse unul lângă altul, seamănă ca un cântar, și cel mai bun, trage mai greu la cântar, și în mintea mea de plugar programul Dvoastre a tras cu mult mai mult în cântarul inimii și minții mele, decât programul deputaților naționaliști.

Eu nu știu să fac politică ca domni, dar după cât pot eu să socot cu mintea mea, noi românii nu avem nici un folos de autonomia Transilvaniei. Și apoi încolo punctele din programul Dvoastre, deși nu sunt așa meșesugit întocmite, dar pentru noi românii sunt folositoare și mai de grabă se pot intrupa. Acuma una nu pot eu să înțeleg, și adecă de ce-i trebuie la Domnu Brediceanu și la ceilalți deputați din Bănat, autonomia Ardealului? Eu mi-s cam bătrân, și-mi aduc aminte de vremea când Ardealul era autonom, dar nu-mi pot aduce aminte să fim avut noi românii de aice vre-un bine de pe urma Autonomiei Ardealului. Așadară dacă deputații nostri ne voesc binele nostru, atunci ar fi bine să se lase de a mai alergera după potcoave de cai morți, căci dacă ar și afla vr'o potcoavă, tot nu ne vor putea descânta cu ea cu leac, ca să ne treacă de boala sărăciei, de care suntem azi toți plugarii betegi.

Eu știu că de bună seamă va ajunge odată vremea, când toți românii vor îmbrăța cu drag programul Dvoastră, — și numai de aceea îmi pare rău, că eu n'oi

ajunge să trăiesc mai câțiva ani, că sunt bătrân.

Noi sătenii ne-am vorbit multe de toate cu iarna asta, și am crede că n'ar fi rău dacă ar veni careva dintre Dvoastre pe la noi să țină vre-o adunare de popor și să ne predice mai pe înțeles programul Dvoastră, ca să-l înțelegem toții și mai bine.

De altfel dle redactor eu mis sănătos, și asemenea vă doresc cunoscându-vă bine încă din Bozovici dela bunul Dumnezeu și Dvoastră multă sănătate, și lu dl Burdia deputat, și la toți românii care vă ajută ca să ne scăpați de rele.

Dumnezeu să ajute dreptății!

Moșu Lie.

Execuțarea din Mărmarosziget

Spânzurarea lui Husz Ábrahám. — Pe Mihalea l'a agrățiat Majestatea Sa. — Din celula de pocăință până la eșafod.¹⁾

Martī, în 11 l. e. a fost spânzurat în orașul Mărmarosziget bătrânul jidan Husz Ábrahám, jăfuitorul poștei din Petrova. Complicele său Ioan Mihalea a fost agrățiat de M. Sa, în schimbându-i-se judecata de moarte în robie pe viață. Acest Mihalea a împușcat la îndemnul lui Husz pe vizitiul poștei și pe gendarmul, care era cu dânsul și au furat câteva zeci de mii florini.

Deschiderea și cetirea scrisorii Regale.

În 7 Faur a. e. a sosit la tribunalul din M-Sziget actul Regal, prin care se confirmă ședința de moarte a lui Husz Ábrahám, și agrățierea respective judecarea la robie pe viață a lui Ioan Mihalea. Președintele tribunalului imediat a transmis actele procuraturii, iar procuratura telegrafice a chemat pe soția și cei doi fii ai osânditului să vină la M-Sziget.

Duminecă la 10 oare a. m. în prezența președintelui curții cu jurați, a președintelui tribunalului, a doi judecători, a substitului procurorului suprem și a medicului de tribunal, președintele după 10 oare imediat ordonă inspectorului de temniță să conducă din temniță pe cei doi vinovați. În sala tribunalului, după darea poruncii, o liniște mortală dominează câteva clipe asupra celor prezenți. Peste 5 minute apar în sală cei doi vinovați încunjuțați fiecare de câte 2 panduri cu baioneta pe pușcă. Ajunși în fața tribunalului, se postează înaintea tribunei presidiale și, frânți și sdrobiți cu capetele în pământ, așteaptă cetirea actului Regal.

Mihalea leșină.

Când notarul tribunalului cetind actul Regal, a ajuns la partea unde se zice că M. Sa confirmă sentința tribunalului, atunci Mihalea, care știa ungurește fiind că a fost gendarm — deodată prinzându-se cu amândouă mâinile de cap, a început să plângă, și apoi leșinând a căzut jos la pământ. Președintele l'a liniștit, și când i-a spus că el nu va fi spân-

¹⁾ spânzurătoare.

zurat, atunci s'a aruncat la pământ, și a sărutat padimentul, apoi sculându-se în genunchi, și-a făcut de trei ori cruce, zicând cu glas tare: «Dumnezeu nu m'a lăsat! Vă mulțămesc, vă mulțămesc Domnilor».

Husz asculta cetirea actului Regal în liniște

Husz era în genunchi și se ruga, pe tot timpul cât s'a cetit actul Regal. După cetire un pandur l'a ridicat în picioare, și interpretul i-a spus în limba germană conținutul actului Regal. Husz a rămas liniștit, și n'a rostit nici un cuvânt.

Președintele l'a întrebat apoi, că are ceva de spus.

Husz a răspuns, că: «Înainte de a isprăvi cu mine, vă rog să lăsați să vină la mine soția mea și cei doi prunci, ca să-mi iau baremi dela dânsii rămas bun».

Rugarea și-se va împlini, i-a răspuns președintele în ton oficios.

«Vă rog și aceea — a zis din nou Husz — să isprăviți iute cu mine. Nu voesc să mă chinuiesc mult».

La această dorință a lui Husz, nime n'a răspuns, juzii se uitau unul la altul, iar președintele a ordonat inspectorului să conducă îndărăt în celule pe amândoi.

Sosirea călăului.

Bali Mihály, călăul, dimpreună cu cele două calfe ale sale, încă Sâmbătă seara a sosit în M-Sziget și s'a însinuat la procuratură, unde a primit ordinul strict de a nu se depărta din locuința lor, aranjată de procuror în edificiul tribunalului.

Înainte odăii în care era călăul cu calfele sale, era postat un pandur, care le ducea mâncarea și beutura de lipsă.

Un jurnalist l'a cercetat pe călău în celula sa, căruia Boli Mihály i-a zis următoarele:

«Așa ceva n'am pățit până acuma. Am spânzurat până acum 23 oameni, dar atâta strictetă ba să mai vezi».

La întrebarea jurnalistului, cum de a ajuns dânsul la acest post grozav, călăul a răspuns.

Eram soldat în Bosnia, și când cu ocupația Bosnei, trupa noastră a prins trei bosneci, cari au trebuit numai decât să fie spânzurați. Între soldați nu s'a aflat nime cine să-i spânzure, — atunci m'am înștiințat eu, și i-am spânzurat. După serviciul militar când am venit acasă, toți consătenii mă numiau călău, căci se vestise vestea că eu am spânzurat 3 oameni în Bosnia. În anul 1891, când a murit fostul călău Kozarek, atunci am competit și eu, și dintre 73 de concurenți, eu am fost denumit. De atunci încoace, am spânzurat 23 de oameni. Jidan însă n'am spânzurat nici unul până acuma.

Călăul în celulă la Husz.

Sâmbătă după amiază la 3 oare, călăul a cercetat pe Husz. După procuror și apărător, legea călăului îi dă dreptul de a cerceta pe cel judecat. Când a intrat călăul la Husz, acesta s'a cutremurat. Apoi s'a sculat dela masă și tremurând s'a depărțat zicând: «Ce voiți cu mine? Cine e acesta? Deja voiți să mă duceți? Nu i-a răspuns nime. Călăul l'a privit, și apoi s'a depărțat.

Mort în pivnița casei orașului. Luni, în 10 c. s'a dat din întâmplare peste cadavrul unui om mort, în una din pivnițele casei orașului din Lugos. Poliția a constatat, că cadavrul aflat în pivniță este a unui anumit Ioan Cornea din Coșteiu-mare. Se dă eu socoteala, că respectivul în stare de beție a ajuns în pivniță, de unde nici n'a mai ieșit. Medicii au constatat, că a murit lovit de apoplexie.

Fapt vrednic de urmat. Reprezentanta orașului Lugos, în urma rugării locuitorilor de acolo, fiindcă s'a scumpit de tot carnea, a petiționat la vicecomitele să se stabilească din oficiu un preț mediu pentru carne. Vicecomitele înainte de a aduce hotărâre meritorică, a dispus, ca sub auspiciul unei comisii să se facă încercare, tăind orașul 2 vite. În urma acestei dispozițiuni în 8 c. s'au tăiat două vite și carnea a fost vindută dinaintea casei orașului. Carnea a fost împărțită după calitate și vindută cu trei prețuri și anume: cu 1 cor. 40 fil.; cu 1 cor. 16 fil. și cu 96 fil. per kilogram. După încercarea aceasta se va satori din partea autorităților un preț mediu de carne. și acela va fi obligator pentru toți măcelarii din Lugos.

Glose

Ni-se scrie, că domnișoarele și mamele urbane și extraurbane sunt năcăjite foc pe prințul Carneval cu reședința în orașul nostru. Las'că în acest carneval n'a fost logodnă, cununie, dar și aceea petrecere, care de regulă mai bine succede, a șters-o din condică...

Pricepeți, că e vorba de petrecerea elevilor dela institutele românești!

Un prietin mă făcea atent la afluenta mare, ce e pe corzo al nostru în timpul din urmă. Fie timp bun, fie timp rău, lumea se plimbă pe corzo.

Judiciosul meu prietin izbueni apoi contra acelora, cari afirmă, că nu-i viață socială în Caransebeș.

Eu îi răspunsei: nu observi, că fiecine se plimbă singur.

Se zice și dăm și noi știrea cu cuvenita discreție, că ar fi interesant a face statistică acelora, cari au mers la Orșova dela Caransebeș, de când s'au dus acolo actrițele și actorii.

Unii adevărat afirmă sus și tare, că așa ceva ar fi foarte interesant.

Ei, ce să-i faci? Referenții școlari poate au socotit, că scapă de bătae de cap prin comentariul, ce-l dă ministrul Apponyi legii cele noi...

Dar par'că legea aceasta a fost făcută în ciuda acestor referenți, căci sunt puse acum pe tapet chestia, locul și poziția emblemelor școlare.

Vom mai avea jocul de a scoate și retrage ordonanțe? Până acum toate conștiințele tac mulcom.

Într'un mic oraș ca al nostru e foarte explicabil, că sunt păreri, cari deodată le discută întreg orașul, că o vorbă oarecare ajunge la modă o zi, o săptămână, ba chiar o lună, că un pro-

verb se citează în aceeași zi de mai mult decât doi inși cu același înțeles și la aceeași intenție.

... Să ne mirăm apoi, că la noi mulți, foarte mulți discută un *tertius quidet*?

Rar oraș în care să aflu atâtea poezie ca și al nostru. Doar de aceea nu vrea să ia concurență societatea electrică nici cu lumina slabă și palidă a lunii?

PARTEA LITERARĂ

Să rămânem prieteni.

(Fine).

— «Claro, dragă, te asigur, că sentimentele mele...»

— «...sunt cele mai curate, cele mai... etc. Astea mi-le-a spus și bărbatul meu, și după aceea am divorțat, i-am plătit datoriile, i-am asigurat o rentă, și l-am lăsat în plata Domnului. Tu îmi vorbești de sentimentele tale... dar de ale mele, nici nu te sinchisești!»

— «Claro, sunt convins că o să mă iubesti: tu ai ceva în tine, care face să pari ca anume creată pentru mine...»

— «Dragă vere, ș'aici ești slab: femeile sunt create special pentru acest lucru și numai în vederea iubirii, adevărată a perpetuării speciei. Înțelegi?»

— «Da, dragă, dar eu vreau să spun că tu ai ceva deosebit, ceva care atrage, ceva asemănător culoarei catifelate, a florilor, care atrage albinele și fluturii.»

— «Poftim, nu spun eu!» exclamă tinăra femeie cu o intonație ironică; «ești slab, ești slab și în botanică, dragă vere. Nu culoarea florilor atrage albinele sau fluturii, ci parfumul pe care îl exală ele și care dirijează și atrage insectele.»

— «Se poate; nu discut dacă este sau nu exact ceea ce spui tu, dar chiar dacă ar fi dupăcum spui, aș avea un argument mai mult în favoarea mea: nu mă atrage culoarea, adevărată frumusețea și tenul tău, ci parfumul pe care îl exală par'că fiecă manifestare a inimii tale.»

— «Sigur!» zice Clara ironic. «Grozav și delicios parfum trebuie să fi exalat adineori inima mea, în clipa când am sărit din trăsură!... De ce umbli dragă, cu atâtea mofturi? Iată, eu o să fiu mai sinceră, și fără să o iau așa peste câmpii ca tine, o să-ți spun simplu: tu îmi plăci...»

— «Dragă Claro...»

— «...Dar nu atât cât trebuie spre a mă simți nevoită să te iau. Noi ne-am sărutat de atâtea ori, fiind copii, încât azi chiar dacă m'ai săruta din când în când, fie și cu gânduri ascunse, nu văd întrucât ar putea să fie asta un motiv de a ne căsători. Iată eu îți propun o prietenie fără jenă: o amicitie... bătească, dacă vrei. Adevărat crezi dragă, că nu am putea fi noi doi prieteni buni, ca doi băieți sau ca două fete, fără să mai amestecăm și simțurile noastre în joc? Am putea să fim așa prieteni buni toată viața, și de sigur că relațiile noastre amicale ar fi stimulate încă prin deosebirea de sex, care ne-ar face să fim mai drăguți și mai plini de atenții unul față de altul. Serios! gândește-te dragă și judecă... nu e mai bine să mă ai drept

o confidentă a ta, o prietenă iubitoare, decât să ne încătușăm pe veci, să ne devenim nesuferiți unul altuia?... Ș'apoi spune tu, dacă nu e preferabil că dacă te voui iubi mai adânc, să poți fi tu liber pe inima și sentimentele tale?»

— «Te iubesc! te ador! Nu vreau să mai știu de altceva! Nu vreau...»

— «Cum se cunoaște Victore că ești tinăra, și că nu ai încă experiența vieții», zice tinăra femeie, și sucindu-se puțin în spre el, îl atinge cu mâna pe obraz, cu un aer matern, și îl mângâie ușor. «Tu, se vede, că deși ai avut o viață destul de furtunoasă, că deși averea ta și-a permis orice... fantazie, încă nici nu-ți faci o idee, cât de puțin clară măcar asupra neajunsurilor, cari izvoresc din viața a doi inși, cari se știu încătușați unul de altul. Sunt convinsă, că în urma refuzului meu ai să te îndrepti într'altă parte: nu protesta, tu ai nevoie de cineva... la 30 de ani un tinăra începe să iubiască copiii... altora, în așteptarea de a avea el copiii lui; apoi are nevoie de o prietenie; dovadă, că voiai să mă silești pe mine să te iau... O să faci același lucru altuia., dacă cumva vre-una n'o voi, o să iei pe cea dintâiu care te va voi; dar fi sigur, că una tinăra o să te vrea. Eu sunt convinsă, că dacă stavilele de azi, convențiile sociale, nu le-ar opri, fetele s'ar arunca de gâtul tinerilor. Și... nu e nevoie să mai spun, azi prin luxul lor, prin parada de grații, gingași, și celelalte ascensorii feminine, fetele, în mod indirect s'aruncă de gâtul tinerilor. Aceasta prin afișarea grațiilor lor, prin decoltajul lor, prin modul cum dansează, prin «pozele de grații», ce-și iau la teatru în loje... În sfârșit prin toate acestea fetele noastre se impun ochilor, și mai ales simțurilor, unui tinăra, și... o să vezi cum o să cazi în mrejele. ce se vor întinde mai mult averii tale, decât ție...»

— «Bine, dar atunci de ce nu mă iei tu Claro, ca să scap de cele ce prevezi tu?»

— «Ți-am mai spus-o: fiindcă nu vreau să mai reînnoiesc experiența, pe care am făcut o odată cu primul meu bărbat, ș'apoi fiindcă știu la ce aș avea să mă aștept dela tine, și... și fiindcă vreau să fiu liberă. Te rog dar, să nu mai inziști de geaba, Eu mi-am făcut socotelile și mi-am hotărât viața: vreau să trăiesc liniștită, cel mult dacă aș consimți vre-odată să fiu iubită de un amic. Inșă cel puțin o să știu că acela ține la mine, și n'o să am în schimb un stăpân, ci cel mult un prieten discret și atâta tot.»

— «Dragă Claro, cred că după scena de adineori și după toate protestările mele de dragoste, ești și tu convinsă, că lucrurile nu se pot sfârși așa simplu și banal. Eu sunt decis, și te vreau...»

— «...de prietenă! Nu mă opri! Știu că n'ai vrut să spui asta, eu am spus-o, fiindcă sunt convinsă, că ești un băiat inteligent și că o să ascuți mai mult de un raționament inteligent, decât de toate poririile, fie ele cât de înflăcărate. Ascultă», zice ea aplecându-se încet și cu un aer matern spre el: «o să-ți treacă... liniștește te cât de puțin; și o să vezi, că eu am dreptate... o să terminăm banal... de tot... Mai ales când ți-oi spune că am câteva defecte

fizice, cari au făcut pe bărbatul meu să ceară divorțul...»

— «Cum, tu Claro, tu cu așa o eleganță în mișcări? tu atât de grați...?»

— «Da, «grațioasă în toate» ai vrut să zici. Da, dragă, nici nu-ți vine să crezi. Și cu toate că pierd totul, toată... simpatia ce ți-am inspirat, uite, o recunosc, bărbatul meu, care a fost atât de fericit când m'a luat, și mă idolatriza, a trebuit să ceară el divorțul, ca să-și poată găsi o nevastă... Ei vezi... Știu că acum numai delictețea te împiedecă de a nu rupe bruse convorbirea asupra acestui punct... ce să fac! așa este: sufer de o boală, de care nici doctorii cei mai mari din Apus n'au putut să mă scape. Înțelegi, sunt o nenorocită».

— «Într'adevăr?» zice tinărul, ducând mâna la inimă, ca spre a împiedeca o erispare, ce simte acolo, «trebuie să fii foarte nefericită, dar cu toate acestea, cu toate acestea noi, eu tot te iubesc și-ți voi rămâne toată viața un prieten sincer și devotat».

O tăcere apăsătoare domnește câteva clipe în trăsura, și pe când tinărul caută în gând un nou subiect de conversație, Clara se dă mai în colțul trăsurii și-i zice cu un ton ironic, prin care caută să ascundă fondul dureros al celor ce spune:

— «Vezi, oricât de mare ți-e dragostea, tot a trebuit să se dea bătută față de o simplă enunțare a unui lucru neplăcut... Îți spuneam eu că nu mă iubești, și că e numai o aprindere a minții la mijloc... să-ți spun sincer, vrei să rămânem prieteni...?»

— «Da, vreau; și vom rămâne doi prieteni foarte buni...»

— «Ei, atunci iată: nimic nu e adevărat din ceea-ce ți-am spus asupra defecțelor mele... Am vrut să văd cât ții la mine... Acuma știu... Și e mai bine, și pentru mine și pentru tine, să... rămânem prieteni...»

Un oftat adânc s'aude în trăsura și amândoi rămân tăcuți: unul regretând prea repede lui renunțare și altul părându-i rău, că printr'o încercare a dat cu piciorul fericirii.

452—1008. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a karánsebesi kir. törvényszéknek 1908. évi 822 polg. számu végzése következtében Borgán Floria tömeggondnok ügyvéd által képviselt vagyonsbukott Weisz Miksa karánsebesi lakos ellen leltárba vett 20—5651. a leltározott üzleti berendezés üzleti árucikkek, italok, fűszerek és 1—1221 a leltárba vett követelések a következő sorrendben fognak árverés alá bocsáttatni.

1. tétel alatt az üzleti és raktári üres állványok 1000 kor.

2. tétel alatt az összes leltározott árucikkek 4316 kor. 60 fill.

3. tétel alatt a leltárba vett összes követelések 16_4 kor. 93 fill. kikiáltási árban nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a karánsebesi kir. törvényszék 1908. évi 822 polg. számu végzése folytán a közadósnek özv Hirschler Etel lakásán volt üzlethelyiségében leendő megtartására 1908. február hó 28. napjának d. e. II órája határidőül kttüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Az árverés előtt érdekeltek nállam a csődleltárt megtekinthetik és abból maguknak felvilágosítást kérhetnek.

Kelt Karánsebes 1908. évi febr. hó 12-ik napján.

Szentmiklósy András,

kir. bír. végrehajtó.

779

A temesi járás főszolgabirjától.

kig. szám

Pályázati hirdetmény

Az egyenkint 1000 korona fizetéssel és 100—100 kor. lakbér illetménnyel javadalmazott gávosdiai, kricsovai és zsidóvári segédjegyzői állásokra pályázatot hirdettek.

Pályázók kötelesek kérvényeiket amennyiben jelenleg közhivatalnoki alkalmazásban vannak a 125000—902 számu B. M. R. 4 §-ának 2-ik bekezdése értelmében hivatalfőnökük útján, különben pedig közvetlenül hozzám juttatni, a kérvényben az 1883. évi I. t.-c. 6 §-ában, illetőleg az 1900 évi XX. t.-c. 35 §-ában minősítéstiket és eddigi alkalmaztatásukat okmányyszerűleg igazolni.

A pályázati kérvények benyújtásának határideje 1908. évi március hó 16-ika.

A választási határnapot később fogom kiírni s arról folyamodókat értesíteni.

Szákul, 1908. évi február 11.

Biró Béla s. k.
főszolgabiró.

Fried și Benedek

fabrica de parchete și spițe de roate.

Soroksár.

491

kig 1908.

Publicațiune

Din Partea magistratului se publică, precumcă pământele fondului de pomărie din locul asia numit «Lunca» se vor da în arendă pre calea licitațiunei publice pre un timp de 6 ani și anume:

1. Parcela Nr. I. în mărime de	1.	1424	☐
		1600	☐
2. » » II. » » »	1.	1424	☐
		1600	☐
3. » » III. » » »	1.	1400	☐
		1600	☐
4. » » IV. » » »	2.	68	☐
		1600	☐
5. » » V. » » »	2.	—	☐
6. » » IV. » » »	1.	1506	☐
7. » » XXIV. » » »	1.	1106	☐
8. » » VII. » » »	2.	—	☐
9. » » VIII. » » »	2.	—	☐
10. » » IX. » » »	2.	186	☐
11. » » XV. » » »	2.	—	☐
12. » » XVI. » » »	2.	—	☐
13. » » XX. » » »	2.	51	☐
14. » » XXI. » » »	2.	50	☐
15. » » XXII. » » »	2.	240	☐
16. » » XXIII. » » »	1.	1590	☐

Licitațiunea se va ținea în 28-lea Februarie a. c. la 10 oare antemeridiane în cancelăria protonotarului orașenesc.

Condițiunile de licitațiunea precum și schițele se pot vedea în oarele officioase în cancelăria protonotarului.

Caransebeș la 14. Februarie 1908.

Octavian Bordan,
primar.

400 sz.

kig. 1908

Publicațiune.

Din partea magistratului orașenesc se aduce la cunoștința publică cumcă liferarea furagiului necesar pentru 3 armăsari erariali ce se vor adaposta în stațiunea locală precum și viptul soldaților dela armăsari pe periodul dela 1-lea Martie până la finea lui Iunie 1908 st. n. se va exarenda pe calea licitațiunei publice în cancelăria senatorului al doilea în 17 Februarie 1908 la 10 ore a m.

Se obsearvă, că la actul de licitațiune vadiu nu se cere și că condițiunile se pot vedea în oarele officioase în cancelăria senatorului mai sus numit.

Caransebeș, la 3 Februarie 1908

Bordan,
primar.

Asociația pentru industria de buți și puținărie.

Budapesta X. Belső Jászberényi út 43.

Buți pentru vin, untură și spirtuoase și puțin
pentru îngrijirea vinului.

Prima fabrica de cognac de pe pustă societate pe acții in

Kecskemét.

recomandă
admirabilele sale fabricate cași
rachiu de portocolae,
cremă de portocale,
Radial. Elixir,
licher independist,
licher de Kecskemét,
spirt de cruce albă de pustă
și alte specialități.

Prima fabrica trenciniana

de borovică și silvoriu,
cognac, licher și oțet,

Trencsén.

Borovică, silvoriu, licheruri, sirupuri
de smeură.

Frații Dán

cojocari, furnisori ai curții imp. și reg.
Budapest, V., Dorótya-u. 11.

Rocuri pentru femei, boa,
șapci, bunde, acoperitoare
pentru trăsuri, sau pentru
picioane, rocuri de piele,
covoare.

Machlup H. Fiai

Prima fabrică ungară de pălării, so-
cietate pe acții.

Budapest IX Lónyay-utca 37.

Tălpi, piei de lac chewreaux, hamuri, piei
pentru trăsuri.

Úr Rezső

comisioner de porci.

Budapest, VIII. Bérkocsis-u. 2.

Mijloceste cumpărarea și vinderea de porci
grași și slabi cu prețurile zilei.

Telefon 97-95.

844 sz.
kig. 1908

A bozovicsi j. főszolgabírájától

Pályázati hirdetés

Krassó-Szörényvármegye bozo-
vicsi járásához tartozó és lemondás
folytán üresedésbe jött prilipeczi
körjegyzői állásra ezennel pályázatot
hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen
állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883
évi I. t.-cz. 6 §. illetve az 1900. évi
XX. t.-cz. 3 §-ában megállapított ké-
pesítésüket igazoló okmányokkal fel-
szerelt kérvényüket hozzám 1908.
évi február hó 29-ig feltétlenül nyujt-
sák be, mert a később beadottakat
figyelembe venni nem fogom

A választást folyó évi márczius
hó 6-ának d. e. 9 órájára, a prilipeczi
községi bíró hivatali helyiségében ki-
tűzöm.

Javadalmazás.

Törzsfizetés	1600	kor.
Irodaszolga átalány	120	»
Bűnügyi és utiátalány	72	»
Irodaátalány	150	»
Előfogati átalány	146	»
Napidíj	120	»
Tűzifa átalány	96	»
Irnoktartás	480	»

Összesen 2784 kor.

Bozovics, 1908 február hó 3-án

Pécze Győz,
főszolgabíró.

Societatea de valorizare de trăsuri

Ce stă sub asociația fabricanților de
trăsuri din Budapesta.

BUDAPEST, VII. RÁKOCI-UT 72.

Trăsuri și calești.

„HUNGARIA”

Societate pe acții pentru industria de
gunoi artificial, săruri carbonice și alte
chemicalii

BUDAPESTA

Gunoi artificial, galiță de aramă,
săruri carbonice și salitn.

Prima fabrica ungară

de

mașini agricole, societate pe acții.

Budapesta XI Váci-ut 19.

Mașini agricole, stropitoare—locomobile
aranjamente pentru mori, articole turnate
din fer și locomotive.

Furnisorul curței i. și reg.

Buchwald Sándor

fabricant de mobile de fer și metal

BUDAPESTA, VI., Andrassy-ut 4.

Mobile de fer și aramă, mobile de
grădini, aranjamente pentru spitale,
institute și otele, mese de chirurgie,
paturi de fer pentru cazărmi.

Turnătoră de fer și fabrică de mașini

a lui **Schlick,**

societate pe acții,

Budapesta, VI., Váci-ut 45.

fabrică și cazane cu aburi, așezăminte
de pompe, perdele de fer, tăvăluce,
cărufe acoperite, statue, monumente
de morminte, trîmbițe, lădițe pentru
poduri etc.

683 sz.

kig. 1909 A karánsebesi járási főszolgabírájától.

Pályázati hirdetés

Az üresedésben levő ruszkabá-
nyai segédjegyzői állásra pályázatot
hirdetek.

A pályázók kötelesek kérvé-
nyeiket, amennyiben jelenleg közhi-
vatalnokai alkalmazásban vannak, a
125000/902. 13. M. R. 4 §-ának 2. be-
kezdése értelmében, hivatalfőnökük
utján hozzám juttatni, a kérvényben
az 1883. évi I. t.-cz. 6 §-ban, illetőleg
az 1900. évi XX. t.-cz. 3 §-ban meg-
határozott minősítést és eddigi al-
kalmazást okmányszerűleg igazolni.
A pályázati kérvények benyújtásának
határideje **1908 február 20-ig.**

A segédjegyzői állás 900 kor.
államsegély és a községektől járó
300 kor. összesen 1200 korona lize-
léssel van egybekötve. A választás
napját később tűzöm ki.

Karánsebesen, 1908 január hó
27-én.

Dr. Zeller Károly,
főszolgabíró.

Iluminatie electrică cu stabiliment

pentru castele, edificii economice, fabrici, otele după propriul sistem.

Se poate combina cu apeduct și mașini agronomice.

Multe referințe de primul rang.

Indrumări și pro-
speete de

SINGER F. și R.

antreprisă de inginerie
și electrotehnică

Budapest, V. Kálmán-utca 15.

TELEFON
63-01.

**FABRICA DE ȚESĂTURI DE LÂNĂ DIN
GÁCS ȘI POSTAV FIN GÁCS
(COM. NÓGRAD)**

Cancelarie și magazin
Budapest, V., Dorotyá-u. II.

Țesături de congar și cheviot, postavuri semi și de tot fine militare loden, acoperitoare de cai cavoare,

**Fabrica de smălțarie
ungară din Losonc**

pentru vase de tinichea și fer.
Batkottvay György és Társai, Losonc.
Vase smălțuite pentru cuhnă și aranjamente, fabrica de articole tehnice și igienice.

843 sz.

kig. 1908

A bozoviesi j. főszolgabírájától.

Pályázati hirdetés

Krassó-Szörényvármegye bozoviesi járásához tartozó és lemondás folytán üresedésben jött bányai körjegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883 évi I. t.-c. 6 § illetve az 1900. évi XX. t.-c. 3 §-ában megállapított képesítésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám 1908. évi febr. hó 29-ig feltétlenül nyujtsák be, mert a később beadottakat figyelembe venni nem fogom.

A választást folyó évi március hó 4-ének d. e. 9 órájára a bányai községi iskola helyiségében kitűzöm.

Javadalmazás.

Törzsfizetés	1600 kor.
Kézbesítési díj	40 »
Irodaszolga átalány.	104 »
Iroda átalány	200 »
Előfogati átalány	400 »
Napidíj	190 »
Írnoktartás	480 »
Faátalány	232 »
Bűnügyi átalány	72 »

Összesen 3318 kor.

Bozovics, 1908 február hó 3-án.

Péczely Géza,
főszolgabíró.

„MEHADIA“

Cassă de păstrare pe acții
în Mehadia

Acoardă împrumuturi hipotecare replătibile în 10, 15, 20 ani în rate semestrale; împrumuturi cambiale cu acoperire hipotecară, escontează cambii cu 3, eventual cu 2 subscrieri, pe timp de 3 până la 6 luni, acoardă împrumuturi (anticipațiuni) pe amanete și pe efecte. Primește

depuneri spre fructificare

pentru cari solveste 6% interese. Interesele neridicate se adaugă 6% în 6 luni, anume la 1 Ianuarie și 1 Iulie a fie-cărui an la capital și se fructifică mai departe. Darea pentru interesele de depuneri o solveste institutul. Depuneri se pot face și prin postă, având a se indica adresa exactă a deponentului. Rezolvarea urmează cu întoarcerea poștei. Abziceri și ridicări încă se pot face prin postă.

Direcțiunea.

≡ Mere de iarna ≡

[Trimite din cele mai bune soiuri
ardelene

Budapest, IX., Vám-ház-u. 8.

Se trimite prospecte.

200 coroane

o mașină de scris

MIGNON

cap de operă a tehnicii moderne. Deosebit avantaj: Că ori și cine, fără a învăța, poate scrie Scriptul îndată și stabil să vede. Construcțiunea cea mai simplă. Litere de oțel. Copiază și în mulțeste. Intre categorii cu ori și care altă mașină mai scumpă. Un an garanție. — Imposit d'industrie privilegiată.

A se comanda prin administrația
Ziuarului nostru.

Publicațiune.

Conform ordinațiunei Inaltului ministeriu de agricultură Nr. 60900/1896 se aduce la cunoștință, că în anul acesta vor ajunge spre vânzare la subscrierea administrațiunei. — **Ripária — portalis Rapesiris — Monticólo și Uitis — Solonins,**

vițe americane sălbatice pe ales de clasa primă cu sau fără rădăcină (netede) precum și tot pe aceste trupini cu cele nafine și diferite soiuri de struguri de vin și desert nobilitate

ultoni cu rădăcină.

**Badacsonyvidéki Szőlőtelep
kezelősége.**

Tapoleza (a Balaton mellett.)

BAZARUL „LA COROANĂ“

**KOHN & ZWEIG
CARANSEBEȘ**

recomandă prăvălia lor bine
asortată în mode, manufacturi și mărfuri curente.

Noulăți de sezon se pct cumpăra totdeauna.

BAZARUL „LA COROANĂ“

Anunțuri

se primesc în toate zilele pe
lângă prețurile cele mai moderate,
la administr. foii noastre.